

תפ"ח 24731/03/20 - מדינת ישראל נגד סנד טורמאן

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

תפ"ח 24731-03-20

המאשימה
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
נגד
הנאשם
סנד טורמאן
ע"י ב"כ עו"ד דוד ברהום

גזר דין

1. הנאשם הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של מעשה טרור של ניסיון רצח, לפי סעיף 305(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 (ריבוי עבירות).

2. מדובר באירוע שהתרחש ביום 6/2/20, בסמוך לשעה 01:44. באותו מועד צעדה ברחובות ירושלים מחלקה מחטיבת גולני, במסגרת ביקור לקראת השבעתם של החיילים בכותל המערבי (בירושלים צעדו באותה העת מחלקות נוספות). כאשר מחלקת החיילים הגיעה בסמוך למתחם התחנה בירושלים, ובעת שהחיילים עמדו על המדרכה, הנאשם הגיע כאשר הוא נוהג ברכבו. הנאשם האיץ את מהירות נסיעת המכונית ועלה על המדרכה שעליה נצבו 38 חיילים, כולם לובשי מדים, וזאת לאחר שגמלה בליבו החלטה לבצע פיגוע דריסה כנגד החיילים. כתוצאה מפגיעת המכונית בהם, 12 חיילים נפגעו בעוצמות שונות. לאחר שהנאשם דרס את חיילי המחלקה, הוא ירד חזרה לכביש ונמלט. למחרת הסגיר את עצמו.

3. הנאשם הוא יליד 1995, ובעברו הרשעה בעבירת ניסיון תקיפת שוטר משנת 2015.

4. **ב"כ המאשימה** טען כי הערך החברתי שנפגע ממעשיו של הנאשם הוא שלמות גופו של האדם ותחושת הביטחון הציבורי. החומרה שבמעשיו הנאשם נודעת מריבוי מעשים מסוג זה במדינה, מעשים הנעשים על רקע ומתוך מניע אידיאולוגי. נטען, כי הנסיבות במקרה זה חמורות לנוכח דבקות הנאשם במטרה שהציב לעצמו ונחישותו, ובשל העובדה

שהנפגעים הם חיילים. הנאשם בחר להאיץ את מכוניתו ולפגוע בחיילים, והוא לא עצר בשום שלב, גם כאשר עלה ממש על החיילים. לטענת המאשימה, תכלית חוק המאבק בטרור היא העלאת רמת הענישה בשל הצורך להיאבק בטרור. העובדה שמעשי הנאשם נעשו מתוך מניע אידאולוגי היא נסיבה מחמירה, ויש להשמיע קול ברור בענישה לפי חוק זה. לטענת ב"כ המאשימה, בעבירת ניסיון רצח על פי חוק המאבק בטרור ההעללה במדרגה העונשית היא מ-20 ל-25 שנות מאסר, כלומר מדובר בעונש מתון ובעליה הדרגתית. על-כן יש להטיל על הנאשם את העונש המרבי בגין כל עבירה ועבירה, וזאת על מנת להעביר מסר ברור למניעת אירועים מסוג זה בעתיד. בישיבת הטיעונים לעונש ב"כ המאשימה טען, כי בשבועיים שקדמו לאותה ישיבה הייתה שורה של אירועים דומים והדבר מלמד על צוק העיתים. עוד נטען, כי אנו מצויים בעיצומו של גל טרור ועל כן אין מנוס מהחמרה בענישה. שיקולי הרתעה קיבלו משקל לפי חוק המאבק בטרור ושיקולים אלה דוחים שיקולי ענישה אחרים (באה הפניה לפסיקה). אמנם הענישה עד כה הייתה מחמירה, אבל במקרה זה יש מקום להחמיר מעבר לכך, מאחר שפוטנציאל הנזק במקרה זה היה חמור ורחב, שכן כתוצאה ממעשי הנאשם היה יכול להיהרג כל אחד מהחיילים. עוד באה הפניה לאירוע דריסה שהסתיים במות הבעל ופציעת האישה, ובאותו מקרה הוטל על הנאשם מאסר עולם חובה בצירוף 20 שנות מאסר במצטבר על ניסיון הרצח (ע"פ 2418/17).

נטען עוד, כי במקרה זה אך בנס לא נהרג אף חייל, אך ישנם 12 חיילים שנפגעו, (באה הפניה לתעודות הרפואיות, להצהרות הנפגעים ולתוצאות הפגיעות). נטען עוד, כי הנאשם לא נטל אחריות, וגם לאחר שהודה במהלך תרגיל חקירה - חזר בו.

נטען, כי יש מקום לגזור על הנאשם עונש כולל של 30 שנות מאסר בשל ריבוי ניסיונות רצח של 38 חיילים. זאת לאור הנסיבות כפי שפורטו לעיל, שכן המתחם הראוי הנו 28-38 שנות מאסר (מתחם שנטען כי הוא מתיישב עם שלל החלטות שניתנו לגבי מקרים בהם היה קורבן אחד בלבד, או מעט יותר, שם הוטלו עונשים של למעלה מעשרים שנות מאסר). צוין, כי הנאשם אינו קטין, וכי הוא פעל מתוך כעס על כך שחיילי צה"ל צועדים ברחובות ירושלים. לטענת המאשימה, יש לפסוק פיצויים משמעותיים לכל חייל וחייל; להטיל על הנאשם מאסר מותנה, ולחלט את הרכב.

5. לטענת הסניגור, אנו חיים מזה שנים רבות במציאות קשה ואין ללכת שבי רק נוכח האירועים האחרונים. שמירת הביטחון אינה תפקידו של בית המשפט. בית המשפט צריך לפסוק לפי הדין, לרבות על פי הפסיקה הנוהגת. ב"כ הנאשם טען, כי במהלך שמיעת המשפט רוב העובדות לא היו שנויות במחלוקת, והשאלה שעמדה בלב המחלוקת היא שאלת היסוד הנפשי של הנאשם. בנוסף טען הסניגור, כי לא נעשה על ידי הנאשם שימוש בנשק ואפילו לא בנהיגה פרועה. המעשה הוא מעשה אחד ועל הנאשם לתת את העונש על מעשה אחד. הכוונה הייתה ספונטנית. הפגיעות שאותן סבלו החיילים אינן פגיעות גופניות קשות שיוותרו לשנים (אם כי יתכן כי נותרו פגיעות פוסט טראומטיות ארוכות טווח) ולא כל החיילים נפגעו.

כן באה הפניה להחלטות שונות ונטען כי אמנם רמת הענישה אינה קלה, אך קיים מנעד. לטענת הסניגור, המתחם הראוי במקרה זה הוא 15-25 שנות מאסר.

כן נטען, כי מקרה זה שונה מפיגוע שנעשה באמצעות הפעלת מטען חבלה שאז הפוטנציאל לנזק גדול בהרבה. לטענת הסניגור, אין לזקוף את ניהול ההליך לחובת הנאשם שכן הניהול היה ענייני. עד למעצרו הנאשם עבד בטיפול

באנשים עם מוגבלויות. יש לכך ערך מסוים, ויש להביא זאת בחשבון השיקולים לעונש. כמו כן יש להביא בחשבון את העובדה שהנאשם הסגיר את עצמו ללא שימוש בכוח. הנאשם נתון במעצר מזה תקופה ארוכה, והוא מצטער על המעשה ומביע חרטה. נטען, כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם שכן מאפייניו של תיק זה שונים מתיקים אחרים של ניסיון רצח ממניע לאומני. כן נטען, כי הפיצוי צריך להיות מדוד וסביר כדי שהנאשם יוכל לשלמו.

6. **הנאשם**, בדבריו, אמר כי הוא מכבד את החלטת בית המשפט, אבל רוצה לומר שהעונש שהמאשימה מבקשת לגזור עליו הוא עונש מופרז. לדברי הנאשם, הוא אינו יודע מה קרה לו והוא מבקש לומר לחיילים שהוא מצטער. מדובר היה בגורל. לא הייתה לו כוונה, והוא עצוב על כל מה שקרה לחיילים ועל מה שקרה לו.

7. במסגרת הטיעונים לעונש הוגשו הצהרות של כמה נפגעי העבירה, שהם חיילים מחילי המחלקה שנפגעו. כן הוגשו תסקירי נפגעי עבירה ששירות המבחן ערך ביחס לשני חיילים. אחד החיילים מתאר את הפחד הקיים בליבו עד היום כאשר עוברים לידו רכבים בכביש, וזאת לאחר שראה את חבריו נדרסים לנגד עיניו, לרבות סמל המחלקה שנפצע אנוש. חיילת מהמחלקה מתארת את התסמינים הפיזיים והרגשיים שמהם היא סובלת עד היום, ואת הטיפול הרבים והמגוונים שאותם עברה. יש לה סיטי לילה, מתח וחרדה. חייל שלישי מפרט כי לאחר שרכבו של הנאשם פגע בו הוא איבד את הכרתו, התעורר בבית החולים, בין היתר עם דימום בריאה, וכאבים שמהם הוא סובל עד היום, אשר מגבילים את פעילותיו. הוא סובל מחרדות ואינו מצליח לתפקד ולמרות זאת עשה מאמץ והמשיך בשירותו, אך הפרופיל הרפואי שלו הורד והוא אינו מצליח, גם כיום, לעבוד. חייל נוסף מפרט כי נפגע בשתי רגליו, עד היום הוא סובל מכאבים ברגל ימין וקיימים לו קשיי מאמץ. לאלה יש לצרף את התעודות הרפואיות שהוגשו במהלך שמיעת הראיות בנוגע עם יתר החיילים שנפגעו. מדובר בפגיעות מגוונות, כאשר, כאמור, סמל המחלקה נפצע באופן קשה במיוחד.

דין

8. הנאשם, בקור רוח ולאחר שקיבל החלטה מודעת לפגוע בחיילי צה"ל, נסע עם מכוניתו לעבר מחלקת חיילים שמנתה 38 חיילים, כאשר המחלקה עמדה על המדרכה והחיילים היו קרובים איש אל רעהו. הנאשם, לאחר שעלה על המדרכה, נסע לאורכה כאשר הוא עולה, פשוטו כמשמעו, על חלק מחיילי המחלקה, פוגע בחלקם, דורס אחדים ונמלט מהמקום לאחר מכן. המעשה נעשה אך ורק משום היות הנפגעים חיילים ומשום רצונו של הנאשם לפגוע דווקא בחיילים. אין מדובר במעשה שבא לאחר התפרצות זעם או אירוע אותו חווה הנאשם (שכמובן אין גם באלה לשנות ממצב הדברים), אלא המעשה נעשה לאחר מחשבה ושיקול דעת כאשר עובר לכך הנאשם נהג במכוניתו וראה מחלקות חיילים צועדות ברחבי העיר.

9. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלום הציבור ובטחונו, בבריאות הגוף ובבריאות הנפש. הוא גרם לפגיעות פיזיות ממשיות במספר לא קטן של חיילים, ולמעשה אך בנס לא הרג אחדים מהם. מדובר באירוע המוגדר כאירוע דריסה ולא מעט אירועים מסוג זה נעשים לאחרונה, וגם לא לאחרונה, במטרה לפגוע בין בחיילים ובין באזרחים. מדובר במעשה קל לביצוע שאינו דורש משאבים מיוחדים פרט לכלי רכב, כאשר כל מבצע פוטנציאלי הנחוש לבצע מעשה כזה יוכל להשיגו ללא קושי (גם אם אין בבעלותו כלי רכב). הענישה, על כן, צריכה לשדר מסר אשר אולי יהא בו

משום הרתעת הרבים ואולי צמצום התופעה.

10. מתחם העונש הראוי בגין מעשיו של הנאשם, הכוללים ריבוי עבירות של ניסיון רצח בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, הוראה לפיה מי שמורשע בעבירה שהיא מעשה טרור דינו כפל העונש לאותה עבירה, אך לא יותר מ-25 שנים, אמור לשקף את טיב מעשי הנאשם, נסיבות הביצוע, פוטנציאל הנזק והמניע למעשיו. המתחם, במקרה זה הנו, כעמדת המאשימה, 28 שנות מאסר ועד 38 שנות מאסר, זאת בהתחשב גם בריבוי הנפגעים ובנסיבות הביצוע.

11. כאמור, הנאשם הנו יליד 1995 ובעברו הרשעה אחת. למעשה, עד היום הוא אינו מקבל אחריות על המעשה. אמנם, בדבריו הוא הביע צער על הפגיעה שפגע בחיילים, אך לא על כוונתו בעת הביצוע.

12. נוכח שקלול כלל הנתונים, כאשר הנאשם הורשע בריבוי עבירות של ניסיון רצח בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, אנו גוזרים על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופת 30 שנים. תחילת מאסרו ביום מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופת 12 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. פיצוי לכל אחד מהחיילים (12 במספר) אשר נפגעו באופן פיזי בסך 20,000 ₪ לכל אחד מהם למעט סמל המחלקה שהפיצוי לגביו יעמוד על 80,000 ₪. הפיצויים ישולמו עד ליום 1/10/23.

ד. רכבו של הנאשם יחולט.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח ניסן תשפ"ג, 19 אפריל 2023, במעמד ב"כ המאשימה, ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

השופט רפי כרמל, סגן נשיא, אב"ד